



## ***PROGRAMELE DE TELEVIZIUNE NU SUNT UN JOC PENTRU COPII***

### **Televiziunea și dezvoltarea copilului mai mic de 3 ani**

Televiziunea nu este adaptată nevoilor de dezvoltare a copiilor mai mici de 3 ani. Înainte de împlinirea acestei vârste, copilul se dezvoltă interacționând direct cu lumea din jurul lui. Televiziunea riscă să-l transforme în spectator, tocmai atunci când copilul are nevoie să învețe să devină un actor.

În procesul de creștere și de dezvoltare un copil trece de la etapa motrice, la capacitatea de a interacționa cu adulții și cu obiectele din jurul lui.

Există mai multe etape prin care trece copilul până la vârsta de 3 ani: copilul mic este atras de tot mișcă, apoi descoperă că poate acționa asupra obiectelor care se află în preajma lui, iar de îndată ce capacitatea motrice îi permite numește obiectele și le atinge.

Începând cu vârsta de 9 luni, copilul mic începe să imite ce vede, dar fără să înțeleagă. Către vârsta de 1 an sau doi ani face legătura între cuvinte și obiecte și înțelege expresii de bază.

Pentru a-și dezvolta capacitățile, copilul trebuie să folosească activ cele cinci simțuri, bazându-se în special pe relația cu o persoană adultă care răspunde la solicitările copilului. Acesta are nevoie pentru a se dezvolta de autopercepția ca persoană care poate transforma lumea, ceea ce face chiar, de exemplu, atunci când manipulează diverse obiecte din jurul său.

Expunerea pasivă la imaginile difuzate pe ecran nu favorizează acest tip de interacțiune, putând să frâneze în unele situații, dezvoltarea copilului mic.

Copilul mic expus programului de televiziune recepționează un flux de sunete și de imagini pe care nu-l înțelege și care poate să-i afecteze dezvoltarea. Privirea copilului este captată de ecran și efectul calmant care urmează poate da iluzia unui efect pozitiv. Calmul copilului captat de imagini îi succede o agitație greșit înțeleasă, care în mod paradoxal îi poate determina pe părinți să crească timpul de expunere al copilului la programul de televiziune.

### **Televiziunea și dezvoltarea copilului cu vârsta între 3 și 6 ani**

Începând cu vârsta de 3 ani, copilul este capabil să urmărească un film sau o emisiune care îl interesează. Copilul crede tot ce i se povestește. Copilului îi trebuie un anumit interval de timp până când începe să facă diferența între ce este și ce nu este adevărat. Copilul între 3 și 6 ani reacționează în funcție de sensibilitatea sa. În această perioadă se dezvoltă capacitatea de vorbire, îi sporește autonomia, se îmbogățește experiența sa în privința inițiativelor și odată ce copilul devine mai activ, este importantă selectarea programelor pe care le urmărește și limitarea timpului de expunere la acestea. Printre diferitele experiențe ale copilului cu vârsta între 3 – 6 ani, aceea a imaginilor este importantă pentru în această etapă de vârstă își clădește sensibilitatea. În funcție de diferite experiențe avute, copilul este încrezător și ofensiv, sau, dimpotrivă este temător și defensiv.

**Copilul nu are sentimentul de respingere față de imagini. El nu va face diferența, de exemplu, între publicitate și un alt program sau între ficțiune și realitate.**

**Copilul va considera reale imaginile înspăimântătoare pe care le-a văzut la televizor, fără a găsi cuvinte să exprime ceea ce simte. De aici și necesitatea unei atenții deosebite acordate copilului și dialogului cu acesta.**

### Televiziunea și dezvoltarea copilului între 6 și 10 ani

După împlinirea vârstei de 7 ani, copilul începe să capete sentimentul de respingere față de imaginile de televiziune. El poate construi înțelesuri în legătură cu ceea ce vede, poate contextualiza și prin urmare se poate distanța de efectul imediat al imaginii.

Între 6 și 10 ani, gândirea copilului se cristalizează și îi permite să facă conexiuni între ce este și ce nu este adevărat. Începând cu vârsta de 6 ani, copilul începe să analizeze, să înțeleagă.

Copilul cu vârsta între 6 și 10 ani începe să acumuleze o anumită experiență a imaginilor. El poate să dorească să demonstreze ce este capabil să imite din ceea ce a văzut.

Din acest motiv este necesar să i se explice că nu trebuie să imite ceea ce vede la televizor, respectându-i-se sensibilitatea prin privilegierea vizionării de programe adecvate vârstei.

### Televiziunea și dezvoltarea copilului mai mare de 10 ani

*Nu trebuie neglijată supravegherea copilului mai mare de 10 ani.*

**Copilul cu vârsta între 10 și 12 ani începe să dorească să beneficieze de mai multă autonomie în raport cu imaginile tv.**

Copilul între 10 și 12 ani dorește acces la programe tv diversificate; el continuă să urmărească programele dedicate vârstei lui, dar este interesat și de cele care se adresează întregii familii precum și de cele care nu pot fi vizionate de copii sub vârsta de 10 ani. Este important ca minorii să fie asistați în alegerea programelor audiovizuale pe care le urmăresc, să fie instruiți să le aleagă pe cele potrivite vârstei lor, devenind astfel telespectatori activi.

**În perioada adolescenței, minorul dorește să urmărească conținuturi cu scene de violență, chiar dacă nu este în mod efectiv pregătit pentru acestea.**

Este important, chiar și în perioada de adolescență a minorului, în ciuda facilitării accesului adolescenților la diverse platforme de comunicare, să se continue dialogul lor cu adulții în legătură cu ceea ce ascultă și văd, cultivându-li-se în continuare obiceiul de alege ceea ce este potrivit vârstei și sensibilității lor.

